

[Patursson.]

kede Bekendtgørelse af 8. f. M. er affattet paa Færøsk. Amtet har derhos udtalt, at den nævnte Bekendtgørelse efter Amtets Formening ikke har nogen Retsvirkning, da Retssproget er Dansk, og at man derfor udsætter sig for at faa hele Udskiftningen kasseret af Overudskiftningskommissionen, hvis de formelle Regler ikke overholdes.

I den Anledning skal Ministeriet tjenstlig anmode Amtet om at tilkendegive Udskiftningsformand Husgard, at han ved den af ham udstedte Bekendtgørelse har tilsidesat de gældende Bestemmelser om, at de af Udskiftningskommissionen udfærdigede Dokumenter skal udstedes paa Dansk, og at Ministeriet, hvis han ikke fremtidig overholder disse Bestemmelser, vil se sig nødsaget til at fritage ham for Hvervet som Formand for nævnte Udskiftningskommission.

I Forbindelse hermed skal man ligledes anmode Amtet om at henlede Udskiftningsformand Husgards Opmærksomhed paa, at han vil kunne paadrage sig et betydeligt Erstatningsansvar over for de i Udskiftningen interesserede Lods ejere, hvis han ved en Tilsidesættelse af de for Udskiftningssagers Behandling gældende Forskrifter forvolder en Forsinkelse af hele Udskiftningen, idet en saadan Tilsidesættelse af Reglerne vil kunne medføre, at de af ham udførte Forretninger omstødes af Overudskiftningskommissionen.

Vedkommende Udskiftningsformand henlede derefter Ministeriets Opmærksomhed paa Lagtingets Vedtagelse af 5. September 1929, men Ministeriet fastholdt sin Stilling. Da Udskiftningsformanden ikke mente sig i Stand til at paatage sig det Erstatningsansvar, som Ministeriet stillede i Udsigt, medens han fremdeles fastholdt sin Formening om, at færøsk Sprog havde Retsvirkning, blev Følgen den, at han ved Skrivelse af 17. Juni 1931 saa sig nødsaget til at bede Landbrugsministeriet om at blive fritaget for Hvervet som Udskiftningsformand i Vestmanhavn. Vi mistede derved en udmærket Mand, der stod som en stærk, rettænkende national Færing, der sagde: Jeg vil ikke, naar Bønderne forlanger, at jeg skal udføre mine skriftlige Arbejder for dem paa mit eget Sprog, tvinges til at udføre dem paa et andet Sprog, jeg maa derfor hellere frasige mig Stillingen. Og det gjorde han, skønt det var en velbetalt Stilling.

Jeg antager, det maa være nok med dette ene Eksempel til at vise, hvor ganske uholdbare Forholdene for Tiden er. Ærede Medlemmer vil kunne forstaa, at jeg ikke under nogen Omstændighed kan være med til paa ny at lovfæste et saadant Forhold, der jo maa anses for at være ganske folkeretsstridigt.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal holde mig til den foreliggende Sag og kun give den Oplysning, at saa vidt jeg kan se, stemte ja til den her foreslaaede Affattelse med Hensyn til Sproget i Retten paa Færøerne: Johs. O. Joensen, Winther, Dam, Sigurd Poulsen, Niclasen, Danielsen, O. F. Joensen, Nolsøe, A. Samuelsen, J. H. Joensen, M. Samuelsen, Djurhuus, Andreassen, Iversen, Mitens, Johan Poulsen, i alt 16. Følgende afholdt sig fra at stemme: Patursson, Zachariasen, Kallsoy. Det vil altsaa sige, at 16 stemte for og ingen imod.

Det synes derfor at være en tryk Vej at gaa over for Færingerne, naar vi vedtager Forslaget uforandret.

Patursson: Det er meget rigtigt, hvad Justitsministeren siger, at saa mange stemte for Sagen i Almindelighed, men med Hensyn til det enkelte Punkt stiller det sig ikke saadan — det tror jeg ikke, jeg kan tage fejl i. Forslaget, saaledes som det her lyder: Retssproget er Dansk, blev vedtaget med kun 11 Stemmer; vort Ændringsforslag, der gik ud paa, at Retssproget skulde være baade Dansk og Færøsk, fik alle Selvstyrepartiets Stemmer — vi er 8 —, og jeg husker vistnok ikke fejl i, at det ogsaa fik de to Socialisters Stemmer, for de har jo altid stillet sig sammen med vort Parti i Sprogsagen.

Rytter: Da det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) har fremdraget en Sag om en Afskedigelse, der skyldtes, at en Embedsmand paa Færøerne ikke vilde affatte sine Meddelelser paa Dansk, men derimod skrev dem paa Færøsk, maa jeg maaske give den rent faktiske Oplysning, at saa længe vedkommende var konstitueret, kom alle hans Bekendtgørelser paa Dansk; men fra det Øjeblik, han blev fast ansat, var der ikke Tale om Dansk eller Færøsk, saa var der Tale om hans retlige Bekendtgørelser, som ikke blot skulde gælde for Færøerne, men ogsaa i det øvrige Land. Dem krævede Ministeriet, efter min Mening med fuld Ret, selvfølgelig affattet paa Dansk.

Patursson: Den Bekendtgørelse, jeg har omtalt, skulde ikke videre end til de i